

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 5Csp/36/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617213065
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Šupenová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2020:6617213065.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudcom JUDr. Luciou Šupenovou v spore žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom: Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom: Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516 proti žalovanej: V. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom: F. XX, XXX XX F., štátny občan SR, zast. JUDr. Roman Jurík, advokát, so sídlom: Jazerná 19, 940 71 Nové Zámky, o zaplatenie 840,70 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalobca **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalovanej náhradu trov konania prvostupňového a odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti samostatného uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania žalovaným.

III. Súd vzájomnú žalobu žalovanej voči žalobcovi v celom rozsahu **z a m i e t a**.

IV. V konaní o vzájomnej žalobe **j e žalovaná p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti samostatného uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania žalobcu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom č.k. XCsp/XX/XXXX - XX zo dňa 30.11.2018 tunajší súd in hoc casu zaviazal žalovanú k úhrade sumy 840,70 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 02.09.2017 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti súd žalobu žalobcu zamietol. Na základe uvedeného vide supra mal žalobca nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Vzájomnú žalobu žalovanej voči žalobcovi zamietol a zaviazal žalovanú k náhrade trov konania v rozsahu 100 %.

2. Súd vo veci vykonal dokazovania prečítaním Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.08.2014, Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníka - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, Zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti Profi Credit Slovakia, s.r.o., Oznámenia o zosplatnení zo dňa 14.06.2015, fotokópie doručenky preukazujúcej doručenie zosplatnenia žalovanej, odporu žalovanej proti platobnému rozkazu, podania žalobcu doručeného súdu dňa 27.02.2018 a zistil tento skutkový stav: Súd v Rozsudku č.k. XCsp/XX/XXXX zo dňa 30.11.2018 skonštatoval, ide o zmluvu, ktorá je formulárom s predtlačným označením veriteľa a s označením „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere“, do ktorého záujemca o poskytnutie úveru vyplňa svoje osobné údaje a údaje o požadovanom revolvingovom úvere. Zo žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, resp. Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že žalobca vyplnil údaje v bode 5 formulára, teda

údaje o požadovanom revolvingovom úvere, kde žalovaný žiada o poskytnutie úveru vo výške 1.500,- Eur za splatnosti úveru v 36 mesačných splátkach po 53,25 Eur, celková čiastka, ktorú mala žalovaná zaplatiť je 1.967,- Eur, predpokladaná RPMN za úver je 20,91 %, ročná úroková sadzba úveru 18,03 %, priemerná RPMN za úver 44,06 %, poskytnutá čiastka revolvingu 0,- Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí žalovaná zaplatiť 0,- Eur, predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 0 %, ročná úroková sadzba revolvingu 0 %, poplatok za poskytnutie úveru 50,- Eur. Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru žalovaná podpísala dňa 22.08.2014

Žalobca neskôr dňa 28.08.2014 vyplnil bod 6 formulára, údaje o schválenom úvere, v ktorom je uvedené, že poskytnutá čiastka úveru je vo výške 1.500,- Eur, splatnosť úveru 36 splátok, mesačná splátka (vrátane úrokov) 53,25 Eur, celková čiastka, ktorú musí žalovaná zaplatiť, 1.967,- Eur, RPMN 20,91 %, ročná úroková sadzba 18,03 %, priemerná RPMN 44,06 %, poskytnutá čiastka revolvingu 0,- Eur, celková čiastka pri revolvingu ktorú musí dlžník zaplatiť, 0,- Eur, predpokladaná RPMN 0 %, ročná úroková sadzba revolvingu 0 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,15 %, poplatok za poskytnutie úveru 50,- Eur. Žalobca formulár podpísal dňa 28.08.2014, pričom do formulára v bode 6 v porovnaní s bodom 5 doplnil ročnú úrokovú sadzbu úrokov z omeškania 5,15 %, a to až po podpísaní formuláru žalovanou. Žalobca predložil súdu oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.08.2014, ktoré obsahuje údaje o schválenom úvere.

Ďalej súd v odôvodnení svojho rozhodnutia mal za to, že zmluva o úvere, z ktorej žalobca vyvodzuje svoj nárok, je zmluvou o úvere v zmysle ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“). Táto zmluva patrí medzi absolútne obchody v zmysle ust. § 261 ods. 3 písm. d) ObZ a teda sa na ňu vzťahujú ustanovenia Obchodného zákonníka. Pretože žalobca poskytol úver v rámci predmetu svojho podnikania a žalovaná ju za týmto účelom neprijala, spĺňajú definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle ust. § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a zmluva z 28.08.2014 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa ust. § 2 písm. d) citovaného zákona a úver ňou poskytnutý je spotrebiteľským úverom. Zároveň obe strany spĺňajú definíciu dodávateľa a spotrebiteľa podľa ust. § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a táto zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ust. § 52 a nasl. OZ, ktoré ustanovenia sa aplikujú aj v obchodnoprávných vzťahoch. Nakoľko zákon pod sankciou neplatnosti vyžadoval písomnú formu zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 1 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z.), návrh na jej uzavretie, ako aj jeho prijatie musia mať písomnú formu, pričom z dokazovania nevyplýva písomné prijatie nového návrhu na uzavretie zmluvy so zmenenými údajmi zo strany žalovanej. Písomnú formu zmluvy si pritom vymienil aj žalobca v čl. 2 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., kde je okrem iného uvedené, že Zmluva o RÚ sa uzatvára na predtlačenom formulári Veriteľa. Vyplnená Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru podpísaná Dlžníkom, Spoludlžníkom 1 a Spoludlžníkom 2 je návrhom na uzatvorenie Zmluvy o RÚ. Zmluva o RÚ je uzatvorená a nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2. Nedostatok písomného prejavu vôle žalovaného byť účastníkom záväzkového vzťahu za určitých konkrétnych podmienok úveru v tomto prípade zákon sankcionuje neplatnosťou tohto právneho úkonu. Strany sporu teda neuzavreli platne zmluvu o úvere (napríklad uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 15Co/768/2014 zo dňa 01.10.2014, sp. zn. 17Co/373/2017 zo dňa 30.05.2018, sp.zn. 15Co/768/2014 zo dňa 01.10.2014). Vzhľadom na uvedené skutočnosti vide supra dospel súd k záveru, že nevznikla platná zmluva o spotrebiteľskom úvere a právny vzťah medzi stranami posúdil podľa § 457 OZ, v zmysle ktorého ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. K bezdôvodnému obohateniu na strane žalovanej došlo tým, že získala od žalobcu plnenie bez platne uzavretej zmluvy.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno o existencii platnej (písomnej) zmluvy o spotrebiteľskom úvere, z ktorej by mohol odvodzovať právo na vrátenie poskytnutého úveru s príslušenstvom. Žalobca poskytol žalovanej dňa 28.08.2014 sumu 1500,-Eur. Žalovaná vrátila z poskytnutých peňažných prostriedkoch spolu sumu 609,30 Eur a tak dlhuje žalobcovi z titulu bezdôvodného obohatenia ešte sumu 840,70 Eur. Keďže žalobca sa žalobou domáhal voči žalovanej len zaplata sumy 840,70 Eur, súd konštatoval, že žaloba bola v časti istiny podaná dôvodne.

Pokiaľ ide o úkon zosplatnenia úveru podľa § 565 OZ, ktorého platnosť žalovaná namieta, súd má za to, že žalobca nedodrжал postup predpokladaný zákonom, aby mohol pristúpiť k zosplatneniu úveru. Žalobca súdu predložil len listinu - oznámenie o zosplatnení zo dňa 14.06.2015 a doručenkú preukazujúcu jeho doručenie žalovanej dňa 18.06.2015. Samotné oznámenie však pôsobí zmätočne, pretože podľa jeho obsahu ide len o výzvu pred zosplatnením úveru podľa § 53 ods. 9 OZ. Súd preto

nemal preukázané, že žalobca skutočne vykonal aj zosplatenie podľa § 565 OZ. V zásade však možno konštatovať, že ak je zmluva o úvere neplatná, je neplatný aj tento nadväzujúci právny úkon.

Hoci súd dospel k záveru, že nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o úvere, poznamenáva, že zmluva o úvere uzavretá medzi žalobcom a žalovanou trpí aj ďalšími nedostatkami, ktoré by mali za následok jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť. Preskúmaním zmluvy z hľadiska splnenia zákonných predpokladov podľa zákona č. 129/2010 Z.z.

o spotrebiteľských úveroch súd dospel k záveru, že zmluva nemá náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k), keďže údaje - dátum splatnosti prvej splátky úveru 01.10.2014 a dátum splatnosti poslednej splátky úveru 01.09.2017, dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania - 1, sú uvedené len v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 28.08.2014, resp. aj tieto nové údaje mala žalovaná odsúhlasiť. XCsp/XX/XXXX 12

Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná je v omeškaní so splnením peňažného dlhu, súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania v uplatnenej výške 5,05 % ročne zo sumy 840,70 Eur, avšak len odo dňa nasledujúceho po dni kedy mala byť zaplatená posledná splátka žalovanou, t.j. od 02.09.2017. V zostávajúcej časti príslušenstva (v časti úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 840,70 Eur od 05.07.2015 do 01.09.2017) súd žalobu žalobcu zamietol.

3. Žalovaná si vzájomnou žalobou uplatnila voči žalobcovi nárok na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 100,-Eur, pričom spôsob určenia jeho výšky nijakým spôsobom nespresnila.

Žaloba týkajúca sa primeraného finančného zadosťučinenia podľa ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa sa nazýva žalobou satisfakčnou, pretože primerané zadosťučinenie sa označuje za prostriedok satisfakcie. Okrem satisfakčnej funkcie má inštitút primeraného finančného zadosťučinenia taktiež funkciu sankčnú, pretože zaplatenie zadosťučinenia predstavuje pre porušiteľa taktiež finančnú ujmu, nielen ujmu morálnu. Primerané finančné zadosťučinenie je považované za nástroj k odstráneniu ujmy nemateriálnej povahy, a teda nie ako náhradu za spôsobenú materiálnu škodu. Plní taktiež preventívnu funkciu, pretože musí odradiť od ďalšieho nezákonného postupu porušiteľa (nositeľa zákonných povinností). Tento účinok môže vyvolať len finančné zadosťučinenie zodpovedajúce významu chráneného záujmu.

Nárok na primerané finančné zadosťučinenie podlieha voľnej úvahe súdu, čo však neznamená ľubovôľu súdu. Pre svoju úvahu súd musí mať k dispozícii dostatok tvrdených a preukázaných skutočností, z ktorých súd pri svojich úvahách musí vychádzať. Nárok na vydanie primeraného zadosťučinenia sa musí odvíjať od prípadného úspechu žalovaného voči žalobcovi (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. XXCo/XXX/XXXX zo dňa 26.04.2018). Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná nebola so svojou procesnou obranou úspešná, teda nemožno hovoriť o úspešnom uplatnení porušenia práva ustanoveného predpismi na ochranu spotrebiteľa, nie sú splnené podmienky pre priznanie finančného zadosťučinenia a preto súd vzájomnú žalobu žalovanej voči žalobcovi v celom rozsahu zamietol.

4. Súd verejne vyhlásil rozsudok in hoc casu dňa 07.09.2018.

5. Dňa 21.01.2019 žalovaná podala prostredníctvom svojho právneho zástupcu na tunajší súd voči rozsudku odvolanie. Ako odvolacie dôvody uviedli:

- súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ Civilného sporového poriadku, ďalej „CSP“),
- súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP),
- rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

Konštatovali stotožnenie sa s právnym posúdením o absolútnej neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V tejto súvislosti vzniesli námietku premlčania. Žalobca podal žalobu po uplynutí tak subjektívnej, ako aj objektívnej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia. Námietka premlčania je hmotnoprávny úkon, nejde teda o prostriedok procesnej obrany ani procesného útoku.

S ohľadom na vyššie uvedené právny zástupca žalovanej konštatoval nepreskúmateľnosť časti odôvodnenia rozsudku vo vzťahu k zamietnutiu vzájomnej žaloby. Popri napadnutých výrokoch neobstojí teda ani výrok o náhrade trov konania.

Žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhla, aby odvolací súd vydal rozsudok v nasledovnom znení:

Rozsudok v časti o povinnosti žalovanej zaplatiť sumu 840,70 eur s príslušenstvom mení tak, že žalobu zamietá.

Rozsudok v časti o zamietnutí vzájomnej žaloby o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia zrušuje a vec vracia súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie.

Žalovaná má nárok na náhradu trov konania o žalobe žalobcu v prvoinštančnom aj odvolacom konaní.

Alternatívne navrhol, aby odvolací súd vydal uznesenie v znení:

Rozsudok v napadnutej zrušuje a vec vracia súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie.

6. Krajský súd Banská Bystrica Uznesením č.k. XXCo/XX/XXXX-XXX zo dňa 29.04.2020, právoplatným dňa 19.06.2020 rozsudok okresného súdu zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a písm. c/ CSP a vec mu vrátil v celom rozsahu na ďalšie konanie podľa § 391 ods. 1 CSP, čo odôvodnil tým, že dospel k záveru, že vzhľadom na vyššie uvedené procesné pochybenie súdu prvej inštancie, spočívajúce v jeho nesprávnom procesnom postupe, nie je možné zrušiť rozsudok súdu prvej inštancie len v určitej časti. Na základe vysloveného v Uznesení Krajského súdu Banská Bystrica č.k. XXCo/XX/XXXX-XXX úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci na ďalšie konanie bude opätovne prejednať vec, a to na riadne nariadenom pojednávaní, pričom pri právnom posúdení veci súd prvej inštancie odstráni pochybenie, ktorého sa dopustil tým, že Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.08.2014 posúdil ako neplatný právny úkon, pre nedodržanie písomnej formy, ktorý záver súdu prvej inštancie odporuje ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z., podľa ktorého následkom nedodržania písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere je bezpoplatkovosť a bezúročnosť takto poskytnutého úveru. Z uvedeného je zrejmé, že už samotná skutočnosť, že pri uzatvorení zmluvy o spotrebiteľskom úvere nebola dodržaná písomná forma spôsobuje bezpoplatkovosť a bezúročnosť úveru, nie je potrebné skúmať absenciu ostatných obsahových náležitostí zmluvy, čo nie je pri závere o nedodržaní písomnej formy zmluvy ani dosť dobre možné; v novom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvej inštancie v zmysle § 396 ods. 3 CSP aj o trovách tohto odvolacieho konania. Pre úplnosť odvolací súd skonštatoval, že pokiaľ žalovaná vzniesla až v odvolaní námietku premlčania vo vzťahu k uplatnenému nároku žalobcu na zaplatenie sumy 840,70 Eur s prísl., tak na takto vznesenú námietku premlčania nie je možné prihliadať, pretože by to bolo v rozpore s § 366 CSP.

7. Súd vytýčil pojednávanie in re dňa 07.09.2020. Právny zástupca žalobcu písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 21.08.2020 ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní z dôvodu hospodárnosti s tým, že súhlasí s pojednávaním a s rozhodnutím v jeho neprítomnosti. Právny zástupca žalovanej písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 07.09.2020 ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní, ktorej dôvodom mal byť jeho nepriaznivý zdravotný stav, zároveň vyjadril svoj a súhlas žalovanej samotnej s pojednávaním bez ich prítomnosti. Súd na základe vide supra pojednával v súlade s dikciou § 180 CSP v neprítomnosti sporových strán.

8. Podľa ustanovenia § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne, vážne, určito a zrozumiteľne, inak je neplatný.

9. Podľa ustanovenia § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

10. Podľa ustanovenia § 43a ods. 1, ods. 2 prvej vety Občianskeho zákonníka, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „návrh“), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia. Návrh pôsobí od doby, keď dôjde osobe, ktorej je určený.

11. Podľa ustanovenia § 43c ods. 1 a ods. 2 prvej vety Občianskeho zákonníka, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu. Včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi.

12.Podľa ustanovenia § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

13.Podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh.

14.Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 veta prvá zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej Zákon o spotrebiteľských úveroch“), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

15.Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č.129/2010, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1.

16.Na základe vykonaného dokazovania súd má za to, že predmetná zmluva je formulár s predtlačným označením veriteľa a s označením Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere, do ktorého záujemca o poskytnutie úveru vyplňa svoje osobné údaje a údaje o požadovanom revolvingovom úvere. Zo žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, resp. Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že žalobca vyplnil údaje v bode 5 formulára, teda údaje o požadovanom revolvingovom úvere, kde žalovaný žiada o poskytnutie úveru vo výške 1.500,- Eur za splatnosti úveru v 36 mesačných splátkach po 53,25 Eur, celková čiastka, ktorú mala žalovaná zaplatiť je 1.967,- Eur, predpokladaná RPMN za úver je 20,91 %, ročná úroková sadzba úveru 18,03 %, priemerná RPMN za úver 44,06 %, poskytnutá čiastka revolvingu 0,-Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí žalovaný zaplatiť 0,-Eur, predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 0 %, ročná úroková sadzba revolvingu 0 %, poplatok za poskytnutie úveru 50,-Eur. Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru žalovaná podpísala dňa 22.08.2014

17.Žalobca neskôr dňa 28.08.2014 vyplnil bod 6 formulára, údaje o schválenom úvere, v ktorom je uvedené, že poskytnutá čiastka úveru je vo výške 1.500,-Eur, splatnosť úveru 36 splátok, mesačná splátka (vrátane úrokov) 53,25 Eur, celková čiastka, ktorú musí žalovaná zaplatiť, 1.967,-Eur, RPMN 20,91 %, ročná úroková sadzba 18,03 %, priemerná RPMN 44,06 %, poskytnutá čiastka revolvingu 0,-Eur, celková čiastka pri revolvingu ktorú musí dlžník zaplatiť, 0,- Eur, predpokladaná RPMN 0 %, ročná úroková sadzba revolvingu 0 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,15 %, poplatok za poskytnutie úveru 50,-Eur. Žalobca formulár podpísal dňa 28.08.2014, pričom do formulára v bode 6 v porovnaní s bodom 5 doplnil ročnú úrokovú sadzbu úrokov z omeškania 5,15 %, a to až po podpísaní formuláru žalovanou.

18.Žalobca predložil súdu oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.08.2014, ktoré obsahuje údaje o schválenom úvere.

19.Zmluva o úvere, z ktorej žalobca vyvodzuje svoj nárok, je zmluvou o úvere v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“). Táto zmluva patrí medzi absolútne obchody v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) ObZ a teda sa na ňu vzťahujú ustanovenia Obchodného zákonníka. Pretože žalobca poskytol úver v rámci predmetu svojho podnikania a žalovaná ju za týmto účelom neprijala, spĺňajú definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a zmluva z 28.08.2014 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) citovaného zákona a úver ňou poskytnutý je spotrebiteľským úverom. Zároveň obe strany spĺňajú definíciu dodávateľa a spotrebiteľa podľa ust. § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a táto zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. OZ, ktoré ustanovenia sa aplikujú aj v obchodnoprávných vzťahoch.

20.Na základe uvedeného vide supra žalovaná dňa 22.08.2014 podpísala žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru a vyplnila údaje v bode 5 a teda predložila žalobcovi návrh na uzavretie zmluvy. Následne žalobca dňa 28.08.2014 podpísal Zmluvu a doplnil zmluvu v časti bodu 6 predmetnej žiadosti a zároveň vystavil žalovanej „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi“, ktoré malo byť prijatím návrhu a teda uzatvorením zmluvy. Súd mal za to, že aj keď bola podpísaná žiadosť, resp. Zmluva ide len o Žiadosť o uzatvorenie zmluvy. K uzatvoreniu zmluvy medzi účastníkmi konania dochádza na základe prejavu vôle jedného účastníka zmluvy smerujúceho k uzavretiu zmluvy

určený ďalšej osobe, alebo viacerým subjektom (§ 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka). Návrh je pre navrhovateľa záväzný od doby, kedy dôjde do dispozičnej sféry osoby, ktorej je určený (§ 43a ods. 2 Občianskeho zákonníka). Druhým právnym úkonom nevyhnutným pre vznik zmluvy je jej prijatie, resp. akceptácia. Ide o jednostranný právny úkon, ktorý adresát návrhu akceptuje v celom rozsahu a tým prejavuje súhlas s jej uzavretím. Podľa ustanovenia § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka, súd za prijatie návrhu považuje včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo jej iné včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas. Zmluva vzniká okamihom, keď akceptácia návrhu je doručená spätne navrhovateľovi a teda dôjdením akceptácie navrhovateľovi sa zmluva stáva perfektnou. Ak zákon ani dohoda strán neurčuje konkrétnu formu právneho úkonu, návrh zmluvy a jej prijatie možno urobiť v akejkoľvek forme. Pokiaľ je pre zmluvu predpísaná alebo dohodnutá písomná forma, musí byť návrh ako aj jej prijatie urobený písomne, pričom nie je potrebné, aby uvedené právne úkony t.j. písomný návrh a písomná akceptácia boli na tej istej listine. Na uzavretie písomnej zmluvy stačí, ak má písomnú formu samostatne návrh a samostatne jeho prijatie. Pre dodržanie písomnej formy právneho úkonu je v zásade potrebné, aby vôľa účastníka právneho úkonu bola vtelená do textu zaznamenaného písmom na materiálnom podklade a súčasne, aby bol k nej pripojený aj podpis konajúcej osoby. Uvedený mechanizmus uzatvárania zmlúv platí tak v občiansko-právnych ako aj v obchodno-právnych vzťahoch.

21. Samotná žiadosť vyplnená a podpísaná žalovanou však nezakladá právny nárok na poskytnutie úveru, nakoľko k uzavretiu zmluvy nedochádza okamihom spísania žiadosti, resp. okamihom doručenia druhej zmluvnej strane, ale až okamihom prijatia návrhu do dispozície druhej strany a jeho doručením späť navrhovateľovi t.j. žalovanej. Súd zároveň konštatuje, že z dôkazov jednoznačne vyplýva, že v čase podpisu žiadosti o poskytnutie úveru žalovaná vyplnila len bod 5. Žiadosti a nemohla akceptovať resp. doplniť bod 6. Žiadosti, pretože tieto údaje boli do zmluvy doplnené následne žalobcom. Táto skutočnosť vyplýva zo samotnej žiadosti a jej výslovnej formulácie, keď v bode 5 žiadosti je výslovne uvedené „vyplňte“ a v bode 6. žiadosti je výslovne uvedené „nevyplňajte“. Taktiež je potrebné uviesť, že údaje uvedené v bode 5. a bode 6. žiadosti nie sú úplne zhodné v časti Ročná úroková sadzba revolvingu (v %), keď v bode 5. je uvedená 0 a v bode 6. je výške 5,15 %. Z uvedeného je teda zrejmé, že žalobca nesúhlasil so znením zmluvy ako mu bola predložená žalovanou a túto v časti zmenil. Zmena návrhu resp. dodatky k návrhu nemožno považovať za prijatie návrhu, ale naopak ide o odmietnutie návrhu zo strany žalobcu a predloženie nového návrhu. Žalobca v tomto konaní žiadnym spôsobom nepreukázal súdu, že nový návrh zmluvy o revolvingovom úvere bol prijatý žalovanou. Na základe uvedeného je teda potrebné konštatovať, že v konaní nebolo preukázané, že by medzi žalobcom a žalovanou došlo k uzavretiu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme, t.j. žalovaný neuniesol dôkazné bremeno. Povinnosťou strán sporu je označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. V sporovom konaní postihuje dôkazné bremeno obe sporové strany. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia a že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jeho neprospech. Dôkazné bremeno určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn.5Obo/52/2010 zo dňa 24.06.2010).

22.Nedodržanie písomnej formy nespôsobuje absolútnu neplatnosť zmluvy, ale ako to vyplýva z ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) zákona č.129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa v takom prípade považuje za bezúročný a bez poplatkov. Veriteľovi teda prináleží len právo na to, čo reálne dlžníkovi poskytol.

23.Právny zástupca žalovanej v Odvolaní proti rozsudku zo dňa 18.01.2018 vzniesol námietku premlčania s odôvodnením, že žalobca podal žalobu na súd po uplynutí nielen subjektívnej, ale aj objektívnej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia. Poukázal na to, že námietka premlčania je hmotnoprávny úkon, nejde teda o prostriedok procesnej obrany ani procesného útoku. Odvolací súd na právnom zástupcom žalovanej uplatnenú námietku premlčania v odvolacom konaní neprihliadol s poukázaním na rozpor s § 366 CSP.

24.Podľa § 451 ods. 1, 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

25. Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

26. Podľa § 458 ods. 1 OZ musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

27. Podľa § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

28. Podľa § 107 ods. 2 OZ, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

29. Podľa § 107 ods. 3 OZ, ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihladne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat'.

30. S poukazom na § 107 ods. 1 OZ sa žalobca svojho nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia mohol domáhať v lehote dvoch rokov od kedy sa dozvedel, že k bezdôvodnému obohateniu došlo a kto sa na jeho úkor obohatil. In hoc casu je úverová zmluva absolútne neplatná, čoho si žalobca, ktorý zmluvu pripravoval a uzatváral musel byť vedomý už okamihom jej uzatvorenia, vznikol mu teda nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia najneskôr odo dňa nasledujúceho po čerpaní žalovanou, hoc est ako vyplýva z bodu 2.3. Článku 2 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. označeným ako „Uzatvorenie Zmluvy o RÚ a čerpanie úveru“, z ktorého má súd za eklatantne preukázané, že „Veriteľ poskytne dlžníkovi schválenú výšku úveru na účet Dlžníka uvedeného v Zmluve o RÚ v deň nadobudnutia účinnosti tejto zmluvy“, t.j. od 29.08.2014, žaloba bola na súd doručená dňa 01.02.2018. Pokiaľ by súd bral v úvahu aj objektívnu 3-j ročnú premlčaciu lehotu, táto by uplynula dňa 29.08.2017, teda po uplynutí tak subjektívnej, ako aj objektívnej premlčacej doby, kedy právo na vydanie bezdôvodného obohatenia bolo už premlčané. Vzhľadom k tomu, že žalovaná sa premlčania dovolala, nebolo možné premlčané právo veriteľovi priznať a preto súd žalobu zamietol. Súd ešte doplňuje, že novelizáciou Občianskeho zákonníka č. 343/2018 Z.z. s účinnosťou od 05.12.2018 bolo až doplnené ust. § 54a, na základe ktorého po márnom uplynutí premlčacej lehoty právo nemožno vymáhať, pričom na túto skutočnosť musí súd alebo iný konajúci orgán prihliadať ex offio, hoc est v čase po podaní žaloby žalobcom na základe čoho súd premlčanie ex offio neskúmal.

31. Žalovaná si vzájomnou žalobou uplatnila voči žalobcovi nárok na primerané finančné zadostučinenie vo výške 100,-Eur, pričom spôsob určenia jeho výšky nijakým spôsobom nespresnila.

32. Žaloba týkajúca sa primeraného finančného zadostučinenia podľa ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa sa nazýva žalobou satisfakčnou, pretože primerané zadostučinenie sa označuje za prostriedok satisfakcie. Okrem satisfakčnej funkcie má inštitút primeraného finančného zadostučinenia taktiež funkciu sankčnú, pretože zaplatenie zadostučinenia predstavuje pre porušiteľa taktiež finančnú ujmu, nielen ujmu morálnu. Primerané finančné zadostučinenie je považované za nástroj k odstráneniu ujmy nemateriálnej povahy, a teda nie ako náhrada za spôsobenú materiálnu škodu. Plní taktiež preventívnu funkciu, pretože musí odradiť od ďalšieho nezákonného postupu porušiteľa (nositeľa zákonných povinností). Tento účinok môže vyvolať len finančné zadostučinenie zodpovedajúce významu chráneného záujmu.

33. Nárok na primerané finančné zadostučinenie podlieha voľnej úvahe súdu, čo však neznamená ľubovôľu súdu. Pre svoju úvahu súd musí mať k dispozícii dostatok tvrdených a preukázaných skutočností, z ktorých súd pri svojich úvahách musí vychádzať. Nárok na vydanie primeraného zadostučinenia sa musí odvíjať od prípadného úspechu žalovaného voči žalobcovi (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. XXCo/XXX/XXXX zo dňa 26.04.2018). Je pravdou, že žalovaná bola úspešná v spore, ale len na základe namietaného premlčania, na ktoré poukázala až v odvolacom konaní. Nárok ňou uplatnený poriadne nezodôvodnila, uviedla len že navrhnutú výšku finančného zadostučinenia považuje za primeranú s ohľadom na to, že sa ho domáha aj v konaniach XXCsp/XX/XXXX a XCsp/XXX/XXXX vedených na tunajšom súde, poukazujúc na § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Žalovaná subjektívne nepreukázala, že by jej žalobca spôsobil vôbec nejakú

konkrétne závažnú ujmu, ktorá by ju neskôr negatívne ovplyvnila, na základe čoho súd nevzhliadol žiaden dôvod na to, aby žalovanej priznal kompenzáciu vo forme finančného zadosťučinenia. Hoci je žalovaná na základe uvedeného vide supra úspešná v spore v plnom rozsahu, to ešte ale neznamená jeho automatické priznanie.

34. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

36. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí.

38. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 3 CSP a žalovanej ako úspešnej strane sporu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalobcovi, a to vo vzťahu ku konaniu o žalobe. V konaní o vzájomnej žalobe priznal žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % voči žalovanej z dôvodu jeho úspechu v tejto časti.

39. Vzhľadom k tomu, že rozhodnutie o trovách konania priznávajúce ich náhradu musí byť vykonateľné, súd tiež vyslovil, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, nakoľko len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania je splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, hoc est aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 23. marca 2017, sp.zn. 6Cdo 222/2016).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Filákovská cesta 287, 984 01 Lučenec na Krajský súd Banská Bystrica, a to písomne.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (z.č. 233/1995 Z.z.).

Podľa § 63 ods. 1 Exekučného poriadku ak podkladom na exekúciu je exekučný titul, v ktorom sa ukladá povinnosť zaplatiť peňažnú sumu, exekúciu možno vykonať:

- a) zrážkami zo mzdy a z iných príjmov,
- b) prikázaním pohľadávky,
- c) predajom hnutelných vecí,
- d) predajom cenných papierov,
- e) predajom nehnuteľnosti,

- f) predajom podniku,
- g) príkazom na zadržanie vodičského preukazu.